

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 20 грудня 2006 р. N 1764

Київ

Про затвердження Технічного регламенту будівельних виробів, будівель і споруд

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 30 червня 2010 року N 543

Відповідно до [статті 14 Закону України "Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності"](#) Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити Технічний регламент будівельних виробів, будівель і споруд (далі - Технічний регламент), що додається.
2. Міністерству будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства [утворити раду з впровадження](#) Технічного регламенту із залученням представників Державного комітету з питань технічного регулювання та споживчої політики, Міністерства охорони навколишнього природного середовища, Міністерства з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, Міністерства охорони здоров'я, інших центральних органів виконавчої влади та заінтересованих організацій.
3. Установити, що будівельні вироби, виготовлені до набрання чинності цією постановою, вважаються такими, що відповідають призначенню, якщо вони відповідають вимогам нормативних документів, які діяли на момент виготовлення виробів.

Прем'єр-міністр України

В. ЯНУКОВИЧ

Інд. 21

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 20 грудня 2006 р. N 1764

ТЕХНІЧНИЙ РЕГЛАМЕНТ
будівельних виробів, будівель і споруд

Загальні положення

1. Технічний регламент розроблений з урахуванням вимог Директиви Ради Європи 89/106/ЄЕС від 21 грудня 1988 р. про зближення законів, підзаконних актів та адміністративних положень держав-членів стосовно будівельних виробів і визначає основні вимоги до будівельних виробів (далі - вироби), будівель і споруд (далі - споруди) щодо забезпечення безпеки життя і здоров'я людини, безпеки експлуатації, механічного опору та стійкості, пожежної безпеки, економії енергії, захисту навколишнього природного середовища, а також процедури оцінки відповідності виробів установленим вимогам та порядок їх застосування.

2. У Технічному регламенті терміни вживаються у такому значенні:

будівельні норми - норми, які містять обов'язкові вимоги щодо будівництва, містобудування;

регламентні технічні умови - стандарти, технічні умови та технічні свідоцтва, прийняті Держспоживстандартом або Мінбудом відповідно до їх компетенції;

підтвердження придатності виробів для застосування - процедура перевірки нових виробів, виробництво, застосування та експлуатація яких не регламентовані існуючими нормативними документами на відповідність основним вимогам до виробів і споруд;

технічне свідоцтво - документ, що видається Мінбудом у разі підтвердження придатності виробів для застосування;

модуль процедур оцінки відповідності (далі - модуль) - комплекс уніфікованих процедур оцінки відповідності виробів установленим вимогам.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в [Законах України "Про стандартизацію"](#), ["Про підтвердження відповідності"](#), ["Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності"](#), ["Про акредитацію органів з оцінки відповідності"](#).

3. Вироби, на які поширюється дія інших технічних регламентів, що передбачають застосування національного знака відповідності, повинні відповідати також вимогам таких технічних регламентів.

У разі коли виробник або уповноважена ним особа (далі - виробник) застосовує до виробу національний знак відповідності згідно з одним чи кількома зазначеними регламентами, робиться відмітка в супровідних документах про відповідність виробів цим регламентам.

4. Вироби вважаються такими, що відповідають призначенню, якщо вони відповідають основним вимогам, визначеним у цьому Технічному регламенті до споруд, в яких вони застосовуються, регламентним технічним умовам і будівельним нормам, а також мають національний знак відповідності.

Нанесений на виріб національний знак відповідності свідчить про відповідність його вимогам Технічного регламенту, регламентним технічним умовам і будівельним нормам.

5. Основні вимоги до споруд визначаються з урахуванням технічних традицій, кліматичних та інших умов, які передбачаються регламентними технічними умовами і будівельними нормами.

6. Основні вимоги до виробів і споруд конкретизуються в регламентних технічних умовах і будівельних нормах.

7. За поданням центральних органів виконавчої влади, які здійснюють технічне регулювання у визначених сферах діяльності, Мінбуд затверджує та видає [переліки](#) регламентних технічних умов і будівельних норм, відповідність вимогам яких свідчить про відповідність вимогам цього Технічного регламенту.

8. Мінбуд складає та періодично поновлює перелік виробів, які мають незначний вплив на здоров'я та безпеку людей, але розміщення яких на ринку дозволяється за наявності складеної виробником декларації про відповідність.

9. Вироби, які відповідають вимогам цього Технічного регламенту, вільно переміщуються, розміщуються на ринку та застосовуються на території України.

Основні вимоги до споруд

10. Споруди в цілому та окремі їх частини повинні відповідати призначенню і основним вимогам до них. За умови належної експлуатації споруд основні вимоги до них повинні виконуватися протягом обґрунтованого строку служби споруд з урахуванням передбачуваних впливів.

11. Основними вимогами до споруд є:

1) забезпечення механічного опору та стійкості. Навантаження на споруду під час зведення та експлуатації не повинне призводити до руйнування її в цілому чи окремих її частин і деформації, більшої за ту, що допускається будівельними нормами;

2) дотримання таких вимог пожежної безпеки:

збереження несучої здатності конструкцій протягом визначеного часу;

обмеження поширення вогню та диму в споруді, а також на сусідні споруди і прилеглі території;

забезпечення евакуації людей із споруди або їх рятування в інший спосіб;

забезпечення безпеки рятувальних команд;

3) забезпечення:

безпеки життя і здоров'я людини та захисту навколишнього природного середовища. Споруда повинна відповідати вимогам законодавства з питань охорони здоров'я людей та навколишнього природного середовища;

безпеки експлуатації. У процесі експлуатації споруд повинні бути виключені ризики нещасних випадків;

захисту від шуму. Рівень шуму та вібрації у спорудах не повинен перевищувати встановлені норми;

економії енергії. Під час проектування, зведення споруди та її обладнання слід забезпечити ефективне використання енергії, необхідної для експлуатації, з урахуванням кліматичних умов.

Регламентні технічні умови і будівельні норми

12. Регламентні технічні умови і будівельні норми на вироби і споруди розробляються на підставі технічних завдань, погоджених Мінбудом, та містять технічні характеристики виробів і споруд.

13. Порядок розроблення, прийняття та опублікування регламентних технічних умов затверджується Мінбудом та Держспоживстандартом відповідно до їх компетенції.

(пункт 13 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 30.06.2010 р. N 543)

14. Мінбуд, Держспоживстандарт, розробники регламентних технічних умов і будівельних норм та організації, які проводять їх експертизу, забезпечують відповідність регламентних технічних умов і будівельних норм вимогам європейського законодавства та технічних регламентів.

Підтвердження придатності нових виробів для застосування

15. Нові вироби, виготовлення, застосування та експлуатація яких не регламентовані нормативними документами, підлягають підтвердженню їх придатності для застосування шляхом здійснення процедури перевірки на відповідність основним вимогам щодо забезпечення безпеки життя і здоров'я людини, майна та захисту навколишнього природного середовища відповідно до Правил підтвердження придатності нових будівельних виробів для застосування, затверджених [постановою Кабінету Міністрів України від 1 березня 2006 р. N 240](#) (Офіційний вісник України, 2006 р., N 10, ст. 613).

16. У разі позитивного результату застосування процедури підтвердження придатності нових виробів для застосування Мінбуд видає технічне свідоцтво.

17. Мінбуд здійснює реєстрацію технічних свідоцтв та опубліковує інформацію про зареєстровані технічні свідоцтва у своєму виданні.

Процедури оцінки відповідності

18. Підтвердження відповідності виробів вимогам цього Технічного регламенту здійснюється шляхом декларування виробником відповідності виробів із складенням декларації згідно з додатком або шляхом сертифікації призначеним в установленому порядку органом з оцінки відповідності (далі - орган оцінки) і видачею сертифіката відповідності із застосуванням процедур оцінки відповідності та з урахуванням вимог [постанови Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2003 р. N 1585](#) "Про затвердження Технічного регламенту модулів оцінки відповідності та вимог щодо маркування національним знаком відповідності, які застосовуються в технічних регламентах з підтвердження відповідності" (Офіційний вісник України, 2003 р., N 41, ст. 2175).

19. Можуть застосовуватися такі процедури оцінки відповідності:

- 1) випробування виробником виробу певного типу;
- 2) випробування органом оцінки виробу певного типу;
- 3) здійснення контролю за виробництвом на підприємстві;
- 4) випробування виробником зразків виробу, відібраних на підприємстві відповідно до програми випробувань;

- 5) проведення органом оцінки перевірки та оцінки системи контролю за виробництвом;
- 6) подальше випробування виробником зразків виробу, відібраних на підприємстві відповідно до програми випробувань;
- 7) проведення органом оцінки постійного нагляду, аналізу та оцінки системи контролю за виробництвом;
- 8) випробування органом оцінки зразків виробу, відібраних на підприємстві, ринку або будівельному майданчику відповідно до програми аудиту.

Усі застосовані процедури оцінки відповідності повинні бути задокументовані виробником.

У разі неможливості провести оцінку відповідності із застосуванням зазначених процедур використовується розрахунковий метод підтвердження відповідності у порядку, затвердженому Мінбудом.

20. Вибір процедур оцінки відповідності залежить від:

- 1) наявності у виробника системи контролю виробництва, яка забезпечує відповідність виробів вимогам цього Технічного регламенту, регламентним технічним умовам та будівельним нормам;
- 2) органу оцінки, який залучено для проведення перевірки, нагляду, оцінки та аналізу системи контролю за виробництвом;
- 3) важливості ролі, яку відіграють ці вироби в забезпеченні відповідності споруд основним вимогам до них;
- 4) характеру виробу;
- 5) здатності виробу до зміни характеристик під час експлуатації споруд;
- 6) імовірності виникнення дефектів при виготовленні виробу.

Зазначені процедури передбачаються стандартами, технічними умовами та зазначаються в технічних свідоцтвах.

21. Декларування виробником відповідності виробів здійснюється з використанням одного з таких модулів:

1) модуль А (внутрішній контроль виробництва) із застосуванням таких процедур:

випробування органом оцінки виробу певного типу;

випробування виробником виробу певного типу;

здійснення контролю за виробництвом на підприємстві;

2) модуль D (забезпечення якості виробництва) із застосуванням таких процедур:

випробування виробником виробу певного типу;

здійснення контролю за виробництвом на підприємстві;

випробування виробником зразків виробу, відібраних на підприємстві відповідно до програми випробувань;

проведення органом оцінки перевірки та оцінки системи контролю за виробництвом.

22. Сертифікація виробу органом оцінки здійснюється з використанням модуля В (перевірка виробу певного типу) в комбінації з модулем D (забезпечення належної якості виробництва) або модулем F (перевірка продукції) із застосуванням таких процедур:

- 1) здійснення контролю за виробництвом на підприємстві;
- 2) випробування органом оцінки виробу певного типу;
- 3) подальше випробування виробником зразків виробу, відібраних на підприємстві відповідно до програми випробувань;
- 4) перевірка органом оцінки системи якості виробництва;
- 5) проведення органом оцінки постійного нагляду, аналізу та оцінки системи якості виробництва;
- 6) випробування органом оцінки зразків виробу, відібраних на підприємстві, ринку або будівельному майданчику відповідно до програми аудиту.

23. Після складення декларації про відповідність виробу або отримання сертифіката відповідності виробник наносить національний знак відповідності на виріб або на додану до нього етикетку, упаковку чи супровідну документацію відповідно до правил застосування національного знака відповідності, затверджених [постановою Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2001 р. N 1599](#) (Офіційний вісник України, 2001 р., N 49, ст. 2188; 2006 р., N 20, ст. 1451).

Декларація про відповідність виробу та документація, зазначена в пункті 19, повинні зберігатися виробником протягом 10 років після застосування виробів у спорудах і надаватися для перевірки в установленому законодавством порядку.

Додаток
до Технічного регламенту

ДЕКЛАРАЦІЯ про відповідність виробу

_____ (повне найменування виробника або його уповноваженої особи,
_____ яка є резидентами України, чи постачальника, їх адреса, ідентифікаційний номер)
в особі _____ (посада, прізвище, ім'я та по батькові уповноваженої особи)
підтверджує, що будівельний виріб _____ (повна назва, тип, марка, модель)
який виготовляється за _____ (назва та позначення документації)

відповідає Технічному регламенту будівельних виробів, будівель та споруд згідно з _____
(назва та позначення нормативних документів (за наявності))

Технічна документація на будівельний виріб, що передбачена Технічним регламентом, є.

Протокол випробувань, проведених під наглядом _____ (найменування)
_____ (найменування)
_____ (найменування) призначеного в установленому порядку органу з оцінки відповідності)
_____ N _____ від _____ 200_р.

Ця декларація складена під цілковиту відповідальність виробника (уповноваженої особи), постачальника.

Керівник _____ (підпис) _____ (ініціали та прізвище)
_____ 200_р.
М. П.
